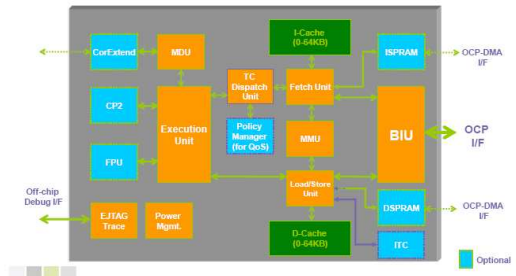

אלוקים נמצא בפרטים
מ. נבון

ויקרא פרק יא

(א) וַיִּדְבֶּר יְקִיָּוֶק אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהְרֹן לֵאמֹר אֲלֵהֶם: (ב) דַּבְּרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ: (ג) כָּל מִפְרֶסֶת פְּרֶסֶה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֶסֶת מַעֲלַת גֶּרֶה בְּבַהֲמָה אֹתָהּ תֹּאכְלוּ: (ד) אֵךְ אֵת זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֶּרֶה וּמִמְפָּרִיטֵי הַפְּרֶסֶה אֵת הַגִּמְלָה כִּי מַעֲלַת גֶּרֶה הוּא וּפְרֶסֶה אֵינְנָה מִפְּרִיט טִמְאָה הוּא לָכֵן: (ה) וְאֵת הַשֶּׁפֶן כִּי מַעֲלַת גֶּרֶה הוּא וּפְרֶסֶה לֹא יִפְרִיט טִמְאָה הוּא לָכֵן: (ו) וְאֵת הָאֲרִנְבָּת כִּי מַעֲלַת גֶּרֶה הוּא וּפְרֶסֶה לֹא הִפְרִיטָהּ טִמְאָה הוּא לָכֵן: (ז) וְאֵת הַחֲזִיר כִּי מִפְּרִיט פְּרֶסֶה הוּא וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֶסֶה וְהוּא גֶרֶה לֹא יִגְר טִמְאָה הוּא לָכֵן: (ח) מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְבִלְתָּם לֹא תִגְעוּ טִמְאִים הֵם לָכֵן: (ט) אֵת זֶה תֹּאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בְּמִיִּם כָּל אֲשֶׁר לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בְּמִיִּם וּבְנִחְלִים מִכָּל שֶׂרֶץ הַמַּיִם וּמִכָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בְּמִיִּם שֶׂקֶץ הֵם לָכֵן: (י) וְשֶׂקֶץ יִהְיֶה לָכֵן מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וְאֵת נְבִלְתָם תִּשְׁקְצוּ: (יא) כָּל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בְּמִיִּם שֶׂקֶץ הוּא לָכֵן: (יב) וְאֵת הַתְּשֻׁקָה מִן הָעוֹף לֹא יֹאכְלוּ שֶׂקֶץ הֵם אֵת הַנֶּשֶׁר וְאֵת הַפֶּרֶס וְאֵת הָעֶזְנִיָּה: (יג) וְאֵת הָאֵיָּה לְמִינָהּ: (יד) אֵת כָּל עֹרֵב לְמִינֹו: (טו) וְאֵת בַּת הַיַּעֲנָה וְאֵת הַתַּחְמִס וְאֵת הַשֹּׁחַף וְאֵת הַנֶּץ לְמִינֵהוּ: (טז) וְאֵת הַכּוֹס וְאֵת הַשֶּׁלֶךְ וְאֵת הַיִּנְשׁוּף: (יז) וְאֵת הַתַּנְּשֻׁמִּת וְאֵת הַקָּאָת וְאֵת הַרְחִם: (יח) וְאֵת הַחֲסִידָה הָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְאֵת הַדּוֹכִיפַת וְאֵת הָעֵטְלִף: (יט) כָּל שֶׂרֶץ הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל אַרְבַּע שֶׂקֶץ הוּא לָכֵן: (כ) אֵךְ אֵת זֶה תֹּאכְלוּ מִכָּל שֶׂרֶץ הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל אַרְבַּע אֲשֶׁר <לֹא> לוֹ כְרַעִים מִמַּעַל לְרַגְלָיו לְנֹתַר בְּהֹן עַל הָאָרֶץ: (כא) אֵת אֵלֶּה מֵהֶם תֹּאכְלוּ אֵת הָאֲרָבָה לְמִינֹו וְאֵת הַסֶּלַעַם לְמִינֵהוּ וְאֵת הַחֲרָגֵל לְמִינֵהוּ וְאֵת הַחֲנָב לְמִינֵהוּ: (כב) וְכָל שֶׂרֶץ הָעוֹף אֲשֶׁר לוֹ אַרְבַּע רַגְלִים שֶׂקֶץ הוּא לָכֵן: ... (כג) וְכָל הַשֶּׂרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ לֹא יֹאכַל: (כד) כָּל הוֹלֵךְ עַל גַּחוֹן וְכָל הוֹלֵךְ עַל אַרְבַּע עַד כָּל מִרְבֵּה רַגְלִים לְכָל הַשֶּׂרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלוּם כִּי שֶׂקֶץ הֵם: (כה) אֵל תִּשְׁקְצוּ אֵת נִפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל הַשֶּׂרֶץ הַשֹּׁרֵץ וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם וְנִטְמַתֶּם בָּם: ...

מנין המצוות לרמב"ם (מצוות תעשה)

- קמו) לשחוט בהמה חיה ועוף ואחר כך יאכל בשרן שני וזבחת מבקרד וכו'.
- קמוז) לכסות דם חיה ועוף שני ושפך את דמו וכסהו בעפר.
- קמח) לשלח הקן שני שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך.
- קמט) לבדוק בסימני בהמה שני זאת החיה אשר תאכלו מכל וכו'.
- קנ) לבדוק בסימני העוף עד שיבדיל בין טמא שבו לטהור שבו שני כל צפור טהורה תאכלו.
- קנא) לבדוק בסימני חגבים לידע טהור מן הטמא שני אשר לו כרעים וכו'.
- קנב) לבדוק בסימני דגים שני את זה תאכלו מכל אשר במים.

מנין המצוות לרמב"ם (מצוות לא תעשה)

- קעב) שלא לאכול בהמה טמאה שני אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה.
- קעג) שלא לאכול דג טמא שני ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו.
- קעד) שלא לאכול עוף טמא שני ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו.
- קעה) שלא לאכול שרץ העוף שני כל שרץ העוף טמא הוא לכם.
- קעו) שלא לאכול שרץ הארץ שני וכל השרץ השורץ על הארץ שקץ הוא.
- קעז) שלא לאכול רמש הארץ שני ולא תטמאו את נפשותיכם.
- קעח) שלא לאכול תולעת הפירות כשתצא לאויר שני וכל השרץ השורץ על הארץ וגו'.
- קעט) שלא לאכול שרץ המים שני אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ וגו'.
- קפ) שלא לאכול מתה שני לא תאכלו כל נבלה.
- קפא) שלא לאכול טרפה שני ובשר בשדה טרפה לא תאכלו וכו'.

קפב) שלא לאכול אבר מן החי שני לא תאכל הנפש עם הבשר.
 קפג) שלא לאכול גיד הנשה שני לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה.
 קפד) שלא לאכול דם שני וכל דם לא תאכלו בכל מושבותיכם.
 קפה) שלא לאכול חלב שני כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו.
 קפז) שלא לאכול בשר בחלב שני לא תבשל גדי בחלב אמו, פעם שנייה, כך למדו מפי השמועה שאחד לאסור בשול ואחד לאסור אכילה.
 קפח) שלא לאכול בשר שור הנסקל שני ולא יאכל את בשרו.
 קפט) שלא לאכול פת תבואה חדשה קודם הפסח שני ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה.
 קצ) שלא לאכול קלי מן החדש שני וקלי לא תאכלו עד עצם וגוי.
 קצא) שלא לאכול כרמל מתבואה חדשה שני וכרמל לא תאכלו.
 קצב) שלא לאכול ערלה שני שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל.
 קצג) שלא לאכול כלאי הכרם שני פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם, זה הוא אסור אכילה.
 קצד) שלא לשתות יין נסך שני אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם.
 קצה) שלא לאכול ולשתות דרך זולל וסובא שני בננו זה וכו' זולל וסובא.
 קצו) שלא לאכול ביום הצום שני כי כל הנפש אשר לא תעונה והאבדתי ונכרתה.
 קצז) שלא לאכול חמץ בפסח שני לא יאכל חמץ.
 קצח) שלא לאכול תערובת חמץ שני כל מחמצת לא תאכלו.
 קצט) שלא לאכול חמץ אחר חצות יום ארבעה עשר שני לא תאכל עליו חמץ.

סיבות לכשרות: (1) בריאות, (2) מוסריות, (3) לאומניות, (4) רוחניות, (5) משמעת

בראשית רבה (וילנא) פרשה מד

רב אמר: "לא נתנו המצות אלא לצרף בהן את הבריות", וכי מה איכפת ליה להקב"ה למי ששוטט מן הצואר, או מי ששוטט מן העורף, הוי "לא נתנו המצות אלא לצרף בהם את הבריות"...

ויקרא פרק יא

מד) כי אני יקוק אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ: (מה) כי אני יקוק המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: (מו) זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ: (מז) להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל:

Hirsch (Lev. 19:2)

Kedusha is the product of the completest mastery by the god-like free-willed human being over all his forces and natural tendencies ... placing them at the disposal of God's Will. This mastery over one's self, the highest possible art which human beings can practice does **not** consist of neglecting, curtailing, ... or doing away with any of one's powers or natural tendencies ... [for] they are all given to him for beneficial purposes to accomplish God's Will on earth. ... Virtuosity in this, the highest human art, is only attained, as in any other art, by practice, by constant exercise in using one's moral free will in mastering his tendencies.

רש"י ויקרא פרק יא פסוק מה

(מה) כי אני ה' המעלה אתכם - על מנת שתקבלו מצותי העליתי אתכם. דבר אחר כי אני ה' המעלה אתכם, בכולן כתיב והוצאתי, וכאן כתיב המעלה, תנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא העליתי את ישראל ממצרים אלא בשביל שאין מטמאין בשרצים כשאר אומות, דיים, ומעליותא היא גבייהו, זהו לשון מעלה:

Abraham Joshua Heschel

The Law, stiff with formality, is a cry for creativity; a call for nobility concealed in the form of the commandments. It is not designed to be a yoke, a curb, a straight-jacket for human action. Above all the Torah asks for love: Thou shalt love thy God: Thou shalt love thy neighbor. All observance is a training in the art of love.